A TÖRVÉNYSZÉK VÉGZÉSE (negyedik tanács)

2012. március 19.*

„Verseny — Kartellek — Erőfölénnyel való visszaélés — Panasz elutasítása — Jogos érdek — Közösségi érdek — Részben nyilvánvalóan elfogadhatatlan és részben nyilvánvalóan megalapozatlan kereset”

A T-273/09. sz. ügyben,

az **Associazione „Giùlemanidallajuve”** (székhelye: Cerignola [Olaszország], képviselik: L. Misson, G. Ernes és A. Pel ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik: A. Bouquet és V. Di Bucci, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: J. Derenne ügyvéd)

alperes ellen,

támogatja:

a **Fédération internationale de football association (FIFA)** (székhelye: Zürich [Svájc], képviselik: A. Barav és D. Reymond ügyvédek)

beavatkozó,

a 773/2004/EK bizottsági rendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján 2009. május 12-én hozott C(2009) 3916 bizottsági határozat megsemmisítése iránt benyújtott keresete tárgyában, amely határozat jogos érdek és közösségi érdek hiánya miatt elutasította a felperes által benyújtott, a torinói Juventus Football Clubbal (Olaszország) szemben kiszabott szankciókkal kapcsolatban az EK 81. és EK 82. cikknek a Federazione Italiana Giuoco Calcio, a Comitato Olimpico Nazionale Italiano, a Union of European Football Associations és a Fédération Internationale de Football Association általi állítólagos megsértésére vonatkozó panaszt (COMP/39464 – Supporters Juventus Turin/FIGC-CONI-UEFA-FIFA),

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: I. Pelikánová elnök, K. Jürimäe és M. van der Woude (előadó) bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Végzést

A jogvita előzményei

1 Az Associazione „Giùlemanidallajuve” (a továbbiakban: egyesület vagy felperes) a torinói (Olaszország) Juventus Football Club SpA (a továbbiakban: Juventus) tagjaiból, kisebbségi részvényeseiből és támogató szurkolóiból álló nonprofit egyesület.

2 Az egyesületet a tagjai érdekeinek védelmében, illetve a Juventusszal szemben a játékvezetők kinevezésének befolyásolására irányuló jogellenes magatartások miatt 2006-ban kiszabott szankciók vitatása céljából hozták létre.

3 E szankciókat a Federazione italiana giuoco calcio (olasz labdarúgó-szövetség, a továbbiakban: FIGC) szövetségi fellebbezési bizottsága szabta ki 2006. július 14-i határozatában a Juventusszal szemben. A szankciókat ezt követően lényegében megerősítette az FIGC szövetségi bírósága 2006. július 25-i határozatában, valamint a Comitato olimpico nazionale italiano (olasz olimpiai bizottság, a továbbiakban: CONI) békéltető és egyeztető bizottsága 2006. október 27-i határozatában. A szankciók a Juventusszal szemben pénzbírság kiszabásához, a 2004/2005-ös évad olasz bajnoki címének visszavonásához, a 2005/2006-os évad olasz bajnoki cím oda nem ítéléséhez, valamint ez utóbbi évad során az olasz bajnokság A osztályának utolsó helyére történő visszaminősítéséhez vezettek. E határozatot követően a Juventusnak a B osztályban kellett játszania a 2006/2007-es évad során 9 pont levonással, és nem vehetett részt európai szinten a Champions League-ben (Bajnokok Ligája) ebben az évadban, annak ellenére, hogy bejutott e bajnokságra.

4 Miután a lazioi regionális közigazgatási bírósághoz (a továbbiakban: TAR) fordult, az egyesület 2007. június 1-jén panaszt nyújtott be az Európai Bizottsághoz a[z EK] 81. és [EK] 82. cikkben meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.) 7. cikkének (2) bekezdése alapján. E panasz a Juventusszal szemben kiszabott szankciókkal kapcsolatban az EK 81. és EK 82. cikk FIGC, CONI, Union of European Football Associations (Európai Labdarúgó-szövetség, a továbbiakban: UEFA) és a Fédération internationale de football association (Nemzetközi Labdarúgó-szövetség, a továbbiakban: FIFA) által egymástól függetlenül és/vagy együttesen történő állítólagos megsértésére vonatkozik. Az egyesület lényegében úgy érvel, hogy mind az FIGC és a CONI fegyelmi kérdésekben határozatot hozó szerveinek (az FIGC szövetségi fellebbezési bizottsága, az FIGC szövetségi bírósága és a CONI békéltető és egyeztető bizottsága) létrehozása, mind az e szervek által lefolytatott eljárások jogellenesek voltak. A felperes szerint továbbá a fegyelmi intézkedések indokolatlanul súlyosak és diszkriminatívak voltak, és sérelmet okoztak a Juventusnak, valamint e klub számos szurkolójának, részvényesének és támogatójának.

5 2007. július 10-én a Bizottság felkérte az FIGC-t, a CONI-t, a FIFA-t és az UEFA-t a panaszra vonatkozó észrevételeik megtételére. 2008. február 19-én az egyesület ismét kérte a Bizottságot, hogy határozzon a panaszról. A Bizottság 2008. március 14-i levelében válaszolt, kifejtve, hogy szervezeti egységei előtt folyamatban van a panasz vizsgálata. 2008. június 26-án a felperes az EK 232. cikk alapján a Bizottság ellen intézményi mulasztás megállapítása iránt keresetet nyújtott be a Törvényszékhez. Az ügyet T-254/08. számon vették nyilvántartásba. Ugyanezen a napon a Bizottság az egyesületet kiegészítő információk szolgáltatására kérte fel. 2008. július 10-én a Bizottság az egyesületet további pontosítások benyújtására kérte fel. Az egyesület 2008. augusztus 1-jei levelében válaszolt e két információkérésre.

6 2008. augusztus 29-i levelében a Bizottság arról tájékoztatta a felperest a Bizottság által a[z EK] 81. és [EK] 82. cikk alapján folytatott eljárásokról szóló, 2004. április 7-i 773/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 123., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet 81. o.) 7. cikke (1) bekezdésének megfelelően, hogy az előterjesztett ténybeli és jogi körülmények vizsgálatát követően úgy találta, hogy

az egyesületnek nem fűződik jogos érdeke ahhoz, hogy panaszt nyújtson be az 1/2003 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése értelmében, és semmi esetre sem áll fenn az állítólagos jogsértésekre vonatkozó vizsgálat megindításához szükséges közösségi érdek. 2008. szeptember 25-i és október 30-i levelében a felperes erre azt válaszolta, hogy fenntartja eredeti álláspontját.

7 2009. május 12-én a Bizottság a 773/2004 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése értelmében elfogadta a C(2009) 3916 határozatot, amelyben elutasította a panaszt (a továbbiakban: megtámadott határozat). A Bizottság elsődlegesen a felperes jogos érdekének hiányára, másodlagosan pedig a vizsgálat folytatásához szükséges közösségi érdek hiányára hivatkozott.

8 A jogos érdek hiányát illetően a Bizottság először is kiemelte, hogy az egyesület nem a Juventus érdekeit képviseli, és nem is annak nevében jár el. A Bizottság ezt követően úgy találta, hogy az egyesület nem bizonyította tagjai – legyenek azok a Juventus szurkolói vagy kisebbségi részvényesei – gazdasági érdekeinek sérelmét.

9 A másodlagosan hivatkozott, a vizsgálat folytatásához szükséges közösségi érdek hiányát illetően a Bizottság úgy vélte, hogy – még ha feltételezzük is, hogy az állítólagos jogsértések befolyásolhatták a közösségen belüli kereskedelmet – a kifogásolt magatartások nem érintették jelentős mértékben a belső piac működését. A vizsgálat folytatása mindenesetre a jogsértés megállapításának csekély valószínűségéhez mérten aránytalan terjedelmű vizsgálat lefolytatására kötelezte volna a Bizottságot.

10 A megtámadott határozat elfogadását követően a Törvényszék hatodik tanácsa kimondta, hogy nem szükséges határozni az egyesület által benyújtott, intézményi mulasztás megállapítása iránti keresetről (a Törvényszék T-254/08. sz., Associazione „Giùlemanidallajuve” kontra Bizottság ügyben 2009. december 22-én hozott végzése [az EBHT-ban nem tették közzé]).

Az eljárás és a felek kérelmei

11 A Törvényszék Hivatalához 2009. július 10-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

12 A Törvényszék Hivatalához 2009. november 23-án benyújtott beadványában a FIFA (a továbbiakban: beavatkozó) kérte, hogy a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson. A hatodik tanács elnöke 2010. március 18-i végzésében helyt adott e kérelemnek.

13 Mivel módosult a Törvényszék tanácsainak összetétele, az előadó bírót a negyedik tanácsba osztották be, következésképpen a jelen ügyet e tanács elé utalták.

14 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatot;

– kötelezze a Bizottságot az EK 81. és EK 82. cikknek az FIGC, a CONI, az UEFA és a FIFA általi megsértése megállapítására irányuló vizsgálat lefolytatására:

  – az EK 81. és EK 82. cikket megsértő rendeletek és az FIGC, a CONI és az UEFA által a Juventusra kiszabott szankciók megsemmisítése céljából;

  – az FIGC, a CONI, az UEFA és a FIFA arra való kötelezése érdekében, hogy megtérítsék az egyesület által az EK 81. és EK 82. cikk e vállalkozások és vállalkozások társulásai általi megsértése miatt ténylegesen elszenvedett kárt;

  – valamennyi hasznos szankció kiszabása érdekében.

15 Válaszában a felperes azt kérte továbbá, hogy a Törvényszék a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

16 A Bizottság és a beavatkozó azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

17 Az eljárási szabályzat 111. cikke értelmében, ha a Törvényszéknek nyilvánvalóan nincs hatásköre a kereset elbírálására, illetve ha a kereset nyilvánvalóan elfogadhatatlan, vagy jogilag nyilvánvalóan megalapozatlan, a Törvényszék – az eljárás folytatása nélkül – indokolt végzéssel határozhat az ügyben.

18 A jelen ügyben a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy az ügy iratai alapján rendelkezik a szükséges ismeretekkel, és e cikk alapján úgy határoz, hogy a jelen keresetről a szóbeli szakasz megnyitása nélkül dönt.

1. *A felperesnek a Bizottság meghagyásban történő kötelezésére irányuló kérelmeiről*

19 A második kereseti kérelmével a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék kötelezze a Bizottságot az FIGC, a CONI, az UEFA és a FIFA által elkövetett állítólagos jogsértés megállapítására irányuló vizsgálat lefolytatására a szóban forgó rendeletek és szankciók megsemmisítése céljából, az FIGC, a CONI, az UEFA és a FIFA arra való kötelezése érdekében, hogy megtérítsék az egyesület által elszenvedett kárt, valamint valamennyi hasznos szankció kiszabása érdekében.

20 E tekintetben a Törvényszék emlékeztet arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében nem tartozik az uniós bíróság hatáskörébe, hogy az általa végzett jogszerűségi felülvizsgálat keretében az intézményekkel szemben meghagyással éljen. Ugyanis az EK 231. cikk értelmében a megsemmisített jogi aktust kibocsátó intézmény feladata, hogy a megsemmisítési kereset keretében hozott ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedések megtegye (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-224/95. sz., Tremblay és társai kontra Bizottság ügyben 1997. november 27-én hozott ítéletének [EBHT 1997., II-2215. o.] 36. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

21 Következésképpen a felperesnek a Bizottság meghagyásban történő kötelezésére irányuló kérelmeit mint nyilvánvalóan elfogadhatatlanokat el kell utasítani.

2. *A megsemmisítés iránti kérelmekről*

22 Meg kell állapítani – a Bizottsághoz hasonlóan –, hogy a keresetlevél nem a megtámadott határozattal szemben felhozott megsemmisítési jogalapokra épül. Az első, „ténybeli” részt (a keresetlevél 1–27. pontja) a panasz Bizottság általi intézésével (a keresetlevél 28–42. pontja), az egyesület jogos érdekével (a keresetlevél 43–63. pontja), a Törvényszék előtti kereset elfogadhatóságával (a keresetlevél 64–72. pontja), valamint a Juventusszal szemben kiszabott szankciók korlátozott időben hatályával (a keresetlevél 73–76. pontja) kapcsolatos fejleményekre vonatkozó részek követik. A keresetlevél ezt követően egy részletesen alátámasztott „jogi” részt tartalmaz, amely az EK 81. és EK 82. cikk szóban forgó sportszervezetek általi megsértésére vonatkozik, és amely megismétli a felperes által a kifogásolt intézkedések elleni panaszban felhozott érveket, valamint bizonyos, az egyesület által a Bizottság 2008. augusztus 29-i levelére válaszul nyújtott pontosításokat tartalmaz (a keresetlevél 77–368. pontja).

23 A keresetlevél 371–373. pontjában a felperes a következőképpen foglalja össze kifogásait:

– a Bizottság nem vette kellően figyelembe a panaszban kifejtett tény– és jogkérdéseket, és ekképpen megsértette a versenypolitika végrehajtására és irányítására vonatkozó feladatát és az indokolási kötelezettségét;

– a panasz tárgyát képező intézkedések pedig egyértelműen megsértik az EK 81. és EK 82. cikket.

24 Mivel a felperes keresetében lényegében átvette a panasza megfogalmazását, nehéz azonosítani – amint azt a Bizottság is kiemeli – a Bizottság megtámadott határozatban kifejtett érvelésével szemben felhozott megsemmisítési jogalapokat.

25 A Bizottság a kereset általa történő értelmezése alapján joggal következtethetett ellenkérelmében öt jogalap fennállására. Az így azonosított jogalapok először is az indokolási kötelezettség Bizottság általi megsértésén, másodszor az 1/2003 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése értelmében vett jogos érdek fogalma megsértésén, harmadszor a Bizottság versenypolitika végrehajtására és irányítására vonatkozó feladatának megsértésén, negyedszer a panaszok kivizsgálásával kapcsolatos közösségi érdek megsértésén és ötödször az EK 81. és EK 82. cikk megsértésén alapulnak.

26 Válaszában a felperes nem vitatta a kereset ezen értelmezését, és a Bizottság által az ellenkérelemben azonosított jogalapok alapján építette fel kifogásait.

27 A viszonválaszban a Bizottság egy új, a felperes által a válaszban előterjesztett, a gondos ügyintézés elvének megsértésén alapuló jogalap fennállását is megállapította.

28 Emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-ának c) pontja alapján a keresetlevélnek tartalmaznia kell a jogvita tárgyát és a felhozott jogalapok rövid ismertetését. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ezeknek kellően egyértelműnek és pontosnak kell lenniük, hogy lehetővé tegyék az alperes számára védekezésének előkészítését és a Törvényszék számára a keresetről való határozathozatalt, adott esetben további információk nélkül is. A jogbiztonság és a gondos igazságszolgáltatás biztosítása érdekében a kereset elfogadhatóságához szükséges, hogy maga a keresetlevél tartalmazza az alapjául szolgáló alapvető jogi és ténybeli elemeket, ha összefoglaló jelleggel is, de összefüggő és érthető módon (a Törvényszék T-85/92. sz., De Hoe kontra Bizottság ügyben 1993. április 28-án hozott végzésének [EBHT 1993., II-523. o.] 20. pontja; a T-154/98. sz., Asia Motor France és társai kontra Bizottság ügyben 1999. május 21-én hozott végzésének [EBHT 1999., II-1703. o.] 49. pontja; valamint a Törvényszék T-277/97. sz., Ismeri Europa kontra Számvevőszék ügyben 1999. június 15-én hozott ítéletének [EBHT 1999., II-1825. o.] 29. pontja). Hasonló követelmények érvényesülnek a jogalap alátámasztására felhozott kifogás tekintetében is (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-209/01. sz., Honeywell kontra Bizottság ügyben 2005. december 14-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-5527. o.] 55. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

29 A jelen esetben a Törvényszék úgy találja, hogy a keresetlevél nyilvánvaló hiányosságai ellenére is elegendő információt tartalmaz ahhoz, hogy a Bizottság érdemben állást foglalhasson, és hogy a Törvényszék gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét.

30 A kereset tehát elfogadható, mivel a megtámadott határozat megsemmisítésére irányul. Meg kell tehát vizsgálni a felperes érveit a Bizottság által azonosított jogalapok alapján, amelyekről a Törvényszék úgy találja, hogy lényegében megfelelnek a keresetlevél tartalmának.

31 A Törvényszék először a negyedik jogalapot vizsgálja meg, amely a közösségi érdek fogalmának megsértésén alapul. A felperes érvei, amelyek e jogalap keretében csoportosíthatóak, tűnnek a legrészletesebben kifejtetteknek. Ráadásul e negyedik jogalap azon pillérek egyikét érinti, amelyekre a Bizottság a panasz elutasításához vezető érvelését alapozta, a másik pillér pedig az egyesület jogos érdekének hiánya (lásd a fenti 7–9. pontot).

32 Meg kell jegyezni, hogy e két pillér bármelyike önmagában elegendő a panasz elutasításának alátámasztására. E körülmények között, a negyedik, a közösségi érdek fogalmának megsértésére alapított jogalap elutasítása esetén nem szükséges a második, a jogos érdek fogalmának Bizottság általi megsértésére alapított jogalap vizsgálata (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-155/04. sz., SELEX Sistemi Integrati kontra Bizottság ügyben 2006. december 12-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-4797. o.] 47. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

A negyedik, a közösségi érdek fogalmának megsértésére alapított jogalapról

33 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, amikor a Bizottság valamilyen mértékű jelentőséget tulajdonít az elé terjesztett, az EK 81. és EK 82. cikk megsértésére vonatkozó panaszoknak, meghatározhatja a panaszok kivizsgálásának sorrendjét, és elsőbbségi szempontként hivatkozhat az ügyhöz fűződő közösségi érdekre (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-24/90. sz., Automec kontra Bizottság ügyben 1992. szeptember 18-án hozott ítélet [EBHT 1992., II-2223. o.] 83–85. pontját).

34 A valamely panasszal kapcsolatos vizsgálat folytatásához fűződő közösségi érdek értékelésénél a Bizottságnak különösen az állítólagos jogsértésnek a közös piac működésével kapcsolatos jelentőségét, a jogsértés fennállása bizonyíthatóságának valószínűségét, valamint a szükséges vizsgálati intézkedések terjedelmét kell mérlegelnie, figyelemmel arra, hogy a legkedvezőbb feltételek mellett tudja ellátni az EK 81. és EK 82. cikk betartásával kapcsolatos ellenőrző feladatkörét (a fenti 33. pontban hivatkozott Automec kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 86. pontja).

35 Következésképpen azon esetben, ha a tagállamok közötti kereskedelem érintettsége megállapításra kerül, az EK 81. cikk és EK 82. cikk megsértésére vonatkozó panasz tekintetében a Bizottság csak akkor indítja meg az eljárást, amennyiben erre kellő közösségi érdek áll fenn. Ez a helyzet állhat elő különösen akkor, ha a bejelentett jogsértés súlyosan megzavarhatja a közös piac működését (a Bíróság C-425/07. P. sz., AEPI kontra Bizottság ügyben 2009. április 23-án hozott ítéletének [EBHT 2009., I-3205. o.] 54. pontja).

36 Az uniós bíróságnak a Bizottság részére a panaszok elbírálása terén elismert diszkrecionális jogkör gyakorlására vonatkozólag végzett felülvizsgálata nem indíthatja e bíróságot arra, hogy a közösségi érdekre vonatkozó saját értékelését a Bizottság által végzett értékelés helyébe léptesse, hanem e felülvizsgálat célja annak ellenőrzése, hogy a megtámadott határozat nem alapul-e helytelen ténymegállapításokon, illetőleg hogy nem szenved-e bármilyen jogi hibában vagy nyilvánvaló értékelési hibában, vagy pedig nem jelent-e hatáskörrel való visszaélést (a Törvényszék T-115/99. sz., SEP kontra Bizottság ügyben 2001. február 14-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-691. o.] 34. pontja és a T-193/02. sz., Piau kontra Bizottság ügyben 2005. január 26-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-209. o.] 81. pontja).

37 A jelen esetben a Bizottság két megfontolás alapján zárta ki a vizsgálat folytatásához szükséges közösségi érdek fennállását.

38 Elsődlegesen a Bizottság úgy találta a megtámadott határozat 41–49. pontjában, hogy a kifogásolt magatartások nem érintik jelentős mértékben a közös piac működését a fent hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében, mégpedig négy okból sem: először is, az ügy korlátozott gazdasági jelentősége és korlátozott számú fogyasztó érintettsége, másodszor a hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróságokhoz való fordulás, harmadszor az állítólagos korlátozások behatárolt földrajzi kiterjedése és negyedszer az állítólagos korlátozások hatásának megszűnése.

39 Másodlagosan a Bizottság úgy találta a megtámadott határozat 50–56. pontjában, hogy a vizsgálat folytatása mindenesetre a jogsértés megállapításának csekély valószínűségéhez mérten aránytalan terjedelmű vizsgálat lefolytatására kötelezte volna.

40 A Bizottság, a beavatkozó által támogatva, úgy érvel, hogy a felperes nem vitatta érvelése második, a megtámadott határozatban másodlagosan kifejtett részét. Következésképpen a Bizottság szerint még abban az esetben is, ha a felperesnek a Bizottság érvelése első részére vonatkozó érvei megalapozottak lennének, ez nem lenne elegendő a vizsgálat folytatásához szükséges közösségi érdek hiányára vonatkozó következtetésének megkérdőjelezéséhez. A felperes által a negyedik jogalap keretében előadott érvek tehát hatástalanok.

41 Ennek az érvelésnek nem lehet helyt adni.

42 Jóllehet a felperes formálisan nem vitatta a vizsgálatnak a jogsértés megállapítása csekély valószínűségéhez mérten aránytalan mivoltára vonatkozó bizottsági következtetés megalapozottságát, úgy érvelt a keresetlevél 373. pontjában, hogy a panasz tárgyát képező intézkedések egyértelműen megsértik az EK 81. és EK 82. cikket. A válasz 146. pontjában a felperes előadja, hogy panaszában benyújtotta az ahhoz szükséges ténybeli és jogi elemeket, hogy a Bizottság számára lehető legjobban megkönnyítse a vizsgálatok lefolytatását. Következésképpen a keresetlevelet és különösen az EK 81. és EK 82. cikk szóban forgó sportszervezetek általi megsértésére vonatkozó „jogi” részét lehet úgy értelmezni, hogy az a Bizottság másodlagos, a megtámadott határozat 50–56. pontjában szereplő következtetésének vitatására is irányul, amely következtetés a vizsgálatnak a jogsértés megállapítása csekély valószínűségéhez mérten aránytalan terjedelmére vonatkozik.

43 E megállapítást követően meg kell először is vizsgálni, hogy a Bizottságnak a közös piac működése jelentős érintettségének hiányára vonatkozó következtetése, amelyet elsődlegesen a megtámadott határozat 41–49. pontjában fejt ki, nem alapul-e helytelen ténymegállapításokon, illetőleg hogy nem szenved-e bármilyen jogi hibában vagy nyilvánvaló értékelési hibában, vagy pedig nem jelent-e hatáskörrel való visszaélést. Amennyiben egy ilyen megállapítás jogszerűségét a felperes nem vitatja, a Bizottság másodlagos, a megtámadott határozat 50–56. pontjában szereplő következtetésének vizsgálata nem szükséges (lásd ebben az értelemben a fenti 32. pontban hivatkozott SELEX Sistemi Integrati kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 47. pontját).

44 A felperes először is kiemeli a keresetlevél 28. pontjában, hogy a Bizottság négy érv alapján állapította meg a közösségi érdek hiányát és a közös piac működése jelentős érintettségének hiányát (lásd a fenti 38. pontot), amely érvek közül három – az ügy korlátozott gazdasági jelentősége, a hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróságokhoz való fordulás és az állítólagos korlátozások hatásának megszűnése – irreleváns, mivel nem a tagállamok közötti kereskedelem érintettségével kapcsolatos kérdésre vonatkozik.

45 A felperes ezt követően elkülönítve és elszórtan több érvet is előad a keresetlevélben, amelyek a közös piac működése jelentős érintettségének hiányára vonatkozó bizottsági érvelés vitatására irányulóként értelmezhetőek. Ezen érvek először is az ügy nemzetközi jelentőségére, másodszor a bejelentett jogsértések hatásainak tartósságára, harmadszor a nemzeti jogorvoslati lehetőségek elégtelen mivoltára és negyedszer az ügy gazdasági jelentőségére vonatkoznak.

Az ügy nemzetközi jelentőségéről

46 Először is össze kell gyűjteni a felperes azon érveit, amelyek az állítólagos jogsértés földrajzi kiterjedéséhez kapcsolódhatnak.

47 A keresetlevél „A jogkérdésről: az [EK] 81. és [EK] 82. cikk megsértése” című részében a felperes – a keresetlevél 123–138. pontjában – külön kiemeli a jogvita nemzetközi jellegét, és úgy érvel, hogy a sérelmezett intézkedések az EK 81. és EK 82. cikk tilalma alá tartoznak, mivel a piacot jelentős mértékben érintik, mivel a magatartások hatást gyakorolnak Olaszország egész területére (piacfelosztó hatás Olaszország szintjén) és európai szinten korlátozzák a szabad versenyt (a Juventus nem vehetett részt a Champions League-ben az FIGC, a CONI, az UEFA és a FIFA között fennálló kapcsolatok miatt).

48 A felperes továbbá a keresetlevél 144–158. pontjában úgy érvel, hogy a versenykorlátozó hatások, amelyeket a Bizottságnak bejelentett, érezhetően befolyásolták a tagállamok közötti kereskedelmet. Ugyanez vonatkozik a Bizottsághoz benyújtott, a tőke szabad mozgásának az EK 56. cikk értelmében vett korlátozásával kapcsolatos érvekre is. E tekintetben a felperes a keresetlevél 159–171. pontjában előadja, hogy a Juventusszal szemben kiszabott szankciók korlátozták a klubnak, a részvényeseinek és a klub tőkéjében részesedést szerezni kívánó személyeknek a befektetéseit, ami befolyásolja a tagállamok közötti kereskedelmet. A „tagállamok közötti kereskedelemre való hatásgyakorlásra alkalmasság” EK 81. és EK 82. cikk szerinti fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az magában foglal minden olyan megállapodást, amely veszélyeztetheti a Szerződés céljainak megvalósítását, függetlenül attól, hogy az adott megállapodások korlátozzák-e a tagállamok közötti kereskedelmet.

49 E tekintetben meg kell állapítani, amint azt a Bizottság is kiemeli, hogy a felperes nyilvánvalóan összetéveszti a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt hatás EK 81. és EK 82. cikk szerinti fogalmát a piac súlyos zavarának fogalmával. Jól megkülönböztethető, az ítélkezési gyakorlat által világosan meghatározott fogalmakról van pedig szó (a fenti 35. pontban hivatkozott AEPI kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 49. pontja).

50 A tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt hatás fogalma, amelyre a felperes hivatkozik, az EK 81. és EK 82. cikk alkalmazásának egyik feltétele. A tagállamok közötti kereskedelem érintettségének hiányában e rendelkezések nem alkalmazhatóak (lásd a fenti 35. pontban hivatkozott AEPI kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 50. és 51. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

51 Ugyanakkor a közös piac súlyos zavarának fogalma, amelyre a Bizottság hivatkozott, amikor a megtámadott határozat 41–49. pontjában kiemelte a közös piac működése jelentős érintettségének hiányát, a Bizottság diszkrecionális jogkörének keretébe tartozik, amelynek alapján eltekinthet egy panasz kivizsgálásától. E fogalom a valamely panasz bizottsági vizsgálata megindításához szükséges közösségi érdek fennállásának egyik értékelési szempontját jelenti. Ennek keretében a Bizottság köteles minden esetben megvizsgálni az állítólagos versenyjogi jogsértések súlyát, valamint versenyre gyakorolt hatásaik tartósságát. Ez a kötelezettség magában foglalja különösen azt is, hogy a Bizottságnak figyelembe kell vennie a bejelentett jogsértések időtartamát és jelentőségét, valamint az uniós versenyhelyzetre gyakorolt hatásaikat (lásd a fenti 35. pontban hivatkozott AEPI kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 52. és 53. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

52 Amint a fenti 35. pontban már megállapítást nyert, a Bizottságnak joga van egy panasz kivizsgálásától eltekinteni a közös piac súlyos zavarának hiányában, még ha a bejelentett magatartások érintik is a tagállamok közötti kereskedelmet az EK 81. és EK 82. cikk értelmében (lásd a fenti 35. pontban hivatkozott AEPI kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 54. pontját).

53 A felperesnek a tagállamok közötti kereskedelem érintettségének bizonyítására irányuló érvei tehát hatástalanok.

54 Végül, még abban az esetben is, ha a felperes bizonyos kifogásai úgy lennének értelmezhetőek, hogy a Bizottság piac zavarainak hiányára vonatkozó értékelésének vitatására irányulnak, amely helyzet nem áll fenn, a felperes által előterjesztett egyetlen bizonyíték sem kérdőjelezheti meg a megtámadott határozat ez irányú megalapozottságát.

55 Amint azt a Bizottság megtámadott határozat 43. és 47. pontjában megállapította, a Juventusra kirótt szankciónak a labdarúgás piaca versenystruktúrájára gyakorolt hatása nem bír nagy jelentőséggel: a klub továbbra is játszott a B osztályban, és egy évvel a szankció kiszabása után már ismét az olasz bajnokság A osztályában játszhatott, két évvel ugyanezen szankciót követően pedig újra játszhatott a Champions League-ben is. Egy másik olasz klub részt vehetett a Champions League-ben, azért, hogy képviselje Olaszországot a 2006/2007-es és a 2007/2008-as évadban. A felperesnek az egyfelől a Juventusszal szemben kiszabott szankcióknak a labdarúgó klubok által alkalmazott árakra való esetleges

hatására, és másfelől a nagy európai klubok közötti hallgatólagos összejátszásnak a Juventus B osztályba történő visszaminősítését követően fennálló állítólagos veszélyére vonatkozó érvei egyáltalán nincsenek alátámasztva, és ekképpen nem kérdőjelezik meg a Bizottság azon következtetését, mely szerint a szóban forgó intézkedések nem gyakoroltak jelentős hatást a közös piac működésére.

56 El kell tehát utasítani a felperesnek az ügy nemzetközi jelentőségére vonatkozó érveit mint hatástalanokat, és mindenesetre mint nyilvánvalóan minden jogi alapot nélkülözőket.

Az állítólagos korlátozások hatásainak megszűnéséről

57 A felperes – különösen a keresetlevél 73–76. pontjában – vitatja azt a következtetést, melyre a vizsgálat folytatásához szükséges közösségi érdek hiányára vonatkozóan a Bizottság az állítólagos korlátozások hatásainak megszűnése miatt a megtámadott határozat 48. pontjában jutott.

58 A Bizottság vitatja a felperes érveit.

59 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a Bizottság jogosan határozhat úgy – határozatát e szempontból indokolva –, hogy már korábban megszűnt magatartásokra vonatkozó panaszt nem vizsgál ki (a Törvényszék T-133/95. és T-204/95. sz., IECC kontra Bizottság egyesített ügyekben 1998. szeptember 16-án hozott ítéletének [EBHT 1998., II-3645. o.] 146. pontja). Ugyanakkor, amennyiben a Bizottság arra a tényre szándékozik alapozni érvelését, hogy a magatartás megszűnt, köteles ellenőrizni, hogy a versenyellenes hatások tartósak-e, illetve a panasz kivizsgálásához fűződő közösségi érdek mérlegelésénél köteles figyelembe venni az állítólagos jogsértés súlyát és időtartamát (a Törvényszék T-60/05. sz., UFEX és társai kontra Bizottság ügyben 2007. szeptember 12-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-3397. o.] 74. pontja). Ha a Bizottság e feltételeknek eleget tesz, e panaszt akkor is elutasíthatja, ha a jogsértések hosszan tartottak és meglehetősen súlyosak voltak, feltéve, hogy e megállapítását nem materiálisan pontatlan tényekre alapozza, és nem követ el nyilvánvaló értékelési hibát (a fent hivatkozott UFEX és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 140. pontja).

60 Ezen ítélkezési gyakorlatra tekintettel a felperes nyilvánvalóan tévesen állítja, hogy az állítólagos jogsértés időtartama és hatásainak tartóssága nem releváns tényezők a vizsgálat lefolytatásához fűződő közösségi érdek értékelésénél.

61 Ráadásul a felperes nem terjesztett elő egyetlen bizonyítékot sem, amely lehetővé tenné annak megértését, hogy az állítólagos jogsértések versenykorlátozó hatásai hogyan maradhattak volna fent, tekintettel azon tényre, hogy a Juventus rövid időn belül újra versenyezhetett az olasz bajnokság A osztályában és a Champions League-ben. A felperes azt sem bizonyította, hogy a Juventus által viselt pénzügyi következmények miként befolyásolhatták volna tartósan az e klub és a versenytárs klubok által alkalmazott árakat.

62 Végül, a felperes állításaival ellentétben, annak elméleti lehetőségét, hogy a sportszervezetek a jövőben megismétlik a kifogásolt magatartásokat, nem lehet úgy tekinteni, hogy a jelen esetben bejelentett intézkedések hatásai fennmaradtak.

63 Következésképpen a Bizottság joggal állapíthatta meg a közösségi érdek hiányát többek között az állítólagos jogsértések hatásainak megszűnése miatt.

64 El kell ennélfogva utasítani a felperes érveit mint jogilag nyilvánvalóan megalapozatlanokat.

A nemzeti bíróságokhoz fordulás lehetőségéről

65 A felperes vitatja a Bizottságnak a megtámadott határozat 45. és 46. pontjában szereplő megállapítását, mely szerint a panaszt el lehet utasítani többek között a nemzeti hatóságokhoz és bíróságokhoz fordulás lehetősége miatt.

66 A beavatkozó által támogatott Bizottság vitatja a felperes érvelését.

67 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy azon tény, hogy valamely nemzeti bíróság, illetve nemzeti versenyhatóság előtt már eljárás indult valamely megállapodás, illetve magatartás EK 81. cikknek és EK 82. cikknek való megfelelősége tárgyában, olyan tényező, amelyet a Bizottság az üggyel kapcsolatos közösségi érdek értékelésekor figyelembe vehet (a Törvényszék T-5/93. sz., Tremblay és társai kontra Bizottság ügyben 1995. január 24-én hozott ítéletének [EBHT 1995., II-185. o.] 62. pontja, valamint a T-458/04. sz., Au lys de France kontra Bizottság ügyben 2007. július 3-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 72. pontja).

68 Az ítélkezési gyakorlat szerint, ha az állítólagos jogsértések hatásai lényegében csak egy tagállam területén érezhetők, és a panaszos eljárást kezdeményezett ezen tagállam bíróságai vagy hatáskörrel rendelkező közigazgatási hatóságai előtt, a Bizottság a közösségi érdek hiánya miatt elutasíthatja a panaszt, feltéve hogy a nemzeti hatóságok megfelelő módon meg tudják védeni a panaszos jogait, amihez képesnek kell lenniük az annak meghatározásához szükséges ténybeli körülmények feltárására, hogy a szóban forgó magatartások jogsértésnek minősülnek-e (a fenti 33. pontban hivatkozott Automec kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 89–96. pontja és a fenti 67. pontban hivatkozott Au lys de France kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 83. pontja).

69 A jelen esetben a felperes állításaival ellentétben a bejelentett intézkedések európai szintű hatásai, amint a fenti 55. pontban is megállapítást nyert, nem jelentősek, mivel az ügy súlypontja Olaszországban van.

70 Egyébként a felperes nem terjesztett elő semmi olyan bizonyítékot, amely szerint az olasz jog által biztosított jogorvoslati lehetőségek nem teszik lehetővé jogainak kielégítő módon való védelmét. Épp ellenkezőleg, az ügy irataiból kitűnik, hogy az egyesület egyfelől támogatta a Juventust az FIGC szövetségi bíróságának 2006. július 25-i határozata ellen a TAR-hoz benyújtott kereset keretében, másfelől pedig az egyesület maga is keresetet nyújtott be a CONI békéltető és egyeztető bizottságának 2006. október 27-i határozata ellen. Azon tény, miszerint a TAR tárgytalannak nyilvánította a beavatkozást a Juventus keresetének visszavonását követően, és azon körülmény, miszerint az egyesület keresetét elfogadhatatlannak nyilvánította a nemzeti jog értelmében, nem kérdőjelezik meg a felperesnek a nemzeti bíróságokhoz fordulással kapcsolatos lehetőségét (lásd ebben az értelemben a fenti 67. pontban hivatkozott Au Lys de France kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 86. pontját). Ráadásul az egyesület fordulhatott volna az olasz versenyhatósághoz is, amely lehetőséggel a jelen esetben nem élt.

71 A Juventus által állítólag azzal kapcsolatban elszenvedett nyomást illetően, hogy ne gyakorolja a nemzeti bíróságok előtti jogorvoslatra vonatkozó jogát, meg kell állapítani – amint maga a felperes is elismeri a keresetlevél 13. és 364. pontjában –, hogy a Juventus mindvégig rendelkezett a sportszervezetek fellebbezési szervei által hozott határozatok megtámadására vonatkozó nemzeti szintű jogorvoslati lehetőségeivel.

72 Végül egyáltalán nem nyertek alátámasztást a felperes azon érvei, amelyek szerint az olasz bíróságok nem voltak képesek az annak meghatározásához szükséges ténybeli körülmények feltárására, hogy a szóban forgó magatartások az EK 81. és EK 82. cikk megsértésének minősülnek-e. Azon tény, miszerint a felperes úgy véli, hogy a Bizottság megfelelőbb fórum a panasz tárgyában való döntésre, pusztán szubjektív vélemény, amely nem kötelezheti ezen intézményt arra, hogy úgy vizsgálja meg a panaszt, mintha az ügy az ő kizárólagos hatáskörébe tartozna.

73 Meg kell tehát állapítani, hogy a Bizottság nem vétett hibát, amikor úgy találta, hogy a nemzeti bíróságokhoz fordulás releváns tényező a panasz elutasításánál.

74 El kell ennélfogva utasítani a felperes érveit mint jogilag nyilvánvalóan megalapozatlanokat.

Az ügy korlátozott gazdasági jelentőségéről

75 A felperes vitatja – többek között a keresetlevél 139–143. és 150–157. pontjában – a Bizottságnak az ügy korlátozott gazdasági jelentőségére vonatkozóan a megtámadott határozat 42–44. pontjában kifejtett megállapításait.

76 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Juventus által elszenvedett gazdasági károkra vonatkozóan a keresetlevél 151. pontjában a felperes által előadott számadatokat a felperes a megtámadott határozat elfogadását megelőzően nem terjesztette a Bizottság elé. Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az EK 230. cikk alapján benyújtott megsemmisítés iránti kereset keretében egy jogi aktus jogszerűségét azon információk alapján kell megítélni, amelyek a jogi aktus elfogadásának időpontjában a jogi aktust elfogadó intézmény rendelkezésére álltak (lásd többek között a Törvényszék T-424/05. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2009. március 4-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 169. pontját). Ahogyan a Bizottság is kiemelte, a felperes által benyújtott számadatokat nyilvánvalóan elfogadhatatlannak kell tehát nyilvánítani.

77 Ezen elemeknek a Bizottság által az ellenkérelemben hivatkozott elfogadhatatlanságára válaszul a felperes a válasz szakaszában úgy érvel, hogy ezen elemek már a panaszában említésre kerültek, és a Bizottság megsértette a gondos ügyintézés elvét, amennyiben nem kért az egyesülettől e tekintetben, és általában a panasznak a megtámadott határozatban elégtelennek minősített részeire vonatkozóan semmilyen kiegészítő információt.

78 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 48. cikkének 2. §-a értelmében az eljárás további részében semmilyen új jogalapot nem lehet felhozni, kivéve ha az olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel.

79 Meg kell azonban állapítani, hogy a felperes által a gondos ügyintézés elvének megsértésére vonatkozóan előadott érv, miként azt a Bizottság is állítja, új jogalapnak minősül az említett cikk értelmében, és ekképpen elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

80 A felperes ugyanis nem terjesztette elő ezen érvét a keresetlevélben, és ezen érv nem kapcsolódik a Bizottság által azonosított jogalapokhoz. Amint az a lenti 100–106. pontban megállapításra kerül, a keresetlevélben előadott harmadik jogalap keretében a felperes lényegében annak kifogásolására szorítkozott, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a panaszban kifejtett ténybeli és jogi elemeket. A keresetlevél ugyanakkor nem tartalmaz semmilyen kifogást azon kérdéseket illetően, amelyeket a Bizottságnak kellett volna feltennie az egyesületnek többek között a kifogásolt szankciók Juventusra gyakorolt gazdasági hatását illetően.

81 Mindenesetre, még ha a felperes gondos ügyintézés elvének megsértésére vonatkozó érveit elfogadhatónak lehetne is nyilvánítani, amely helyzet nem áll fenn, nem róható fel a Bizottságnak egy versenyjogi panaszt elutasító határozat ellen benyújtott kereset keretében, hogy nem vett figyelembe egy olyan bizonyítékot, amelyről a panaszos nem tájékoztatta, és amelyről csak a vizsgálat lefolytatása révén szerezhetett volna tudomást (a Törvényszék T-319/99. sz., FENIN kontra Bizottság ügyben 2003. március 4-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-357. o.] 43. pontja). Ugyanis, mivel a Bizottság csak a panaszos által elé terjesztett ténybeli és jogi elemek vizsgálatára köteles, a felperes állításaival ellentétben ezen intézménynek nem feladata az, hogy igazolja, bizonyítási intézkedéseket tett (a Törvényszék T-432/05. sz., EMC Development kontra Bizottság ügyben 2010. május 12-én hozott ítéletének [EBHT 2010., II-1629. o.] 58. és 59. pontja).

82 Egyébként meg kell jegyezni, hogy az egyetlen, szankcionált gazdasági szereplő által állítólag elszenvedett gazdasági károk nem teszik lehetővé sem a közös piac működése jelentős érintettségének, sem annak automatikus megállapítását, hogy a Bizottság köteles lenne korlátozott erőforrásait az állítólagos jogsértés felderítésére fordítani.

83 A jelen esetben a Bizottság a megtámadott határozat 43. pontjában megjegyezte – anélkül, hogy ezt a felperes vitatta volna –, hogy harminckét klub vesz minden évben részt a Champions League-ben, valamint hogy egy másik olasz labdarúgóklub részt vehetett a Juventus helyett. A Juventus újra versenyezhetett a többi európai csapattal a 2008/2009-es évadban. Ezen elemek alapján a Bizottság jogosan következtethetett a megtámadott határozat 44. pontjában arra, hogy az ügy hatása korlátozott, és nem áll fent a részletes vizsgálat lefolytatásához elegendő közösségi érdek.

84 Amint a fenti 55. pontban megállapítást nyert, e konkrét következtetéseket nem kérdőjelezik meg a felperes általános és nem alátámasztott megállapításai, amelyek egyfelől a labdarúgás piacának általánosságban vett működését ért állítólagos sérelemre, másfelől a labdarúgó klubok által alkalmazott árakra való esetleges hatására, és a nagy klubok közötti hallgatólagos összejátszás állítólagos veszélyére vonatkoznak.

85 Következésképpen el kell utasítani a felperesnek az ügy gazdasági jelentőségére vonatkozó kifogásait, mint részben nyilvánvalóan elfogadhatatlanokat, és mindenesetre nyilvánvalóan minden jogi alapot nélkülözőket.

86 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a Bizottság jogosan állapíthatta meg a közös piac működése jelentős érintettségének hiányát, és utasíthatta el ez alapján a panaszt.

87 Mivel a Bizottság ezen elsődleges megállapításának jogszerűségét a felperes nem vitatta, – amint a fenti 43. pontban is megállapítást nyert – nem szükséges megvizsgálni, hogy a Bizottság tévesen állapította-e meg másodlagosan, hogy a panasz kivizsgálása mindenféleképpen egy olyan vizsgálat lefolytatásának kötelezettségét rótta volna rá, amelynek terjedelme aránytalan a jogsértés megállapítása csekély valószínűségéhez mérten.

88 A felperes által lényegében előterjesztett negyedik jogalapot tehát el kell utasítani, mint részben hatástalant, részben nyilvánvalóan elfogadhatatlant és részben minden jogi alapot nélkülözőt.

89 Mivel a Bizottság jogszerűen elutasíthatta a panaszt a vizsgálat folytatásához szükséges közösségi érdek hiánya okán, – amint a fenti 32. pontban megállapítást nyert – nem szükséges megvizsgálni a Bizottság által azonosított második, a jogos érdek fogalmának megsértésére vonatkozó jogalapot.

Az első, az indokolási kötelezettség megsértésére vonatozó jogalapról

90 A felperes a keresetlevél 38–42. és 372. pontjában úgy érvel, hogy a megtámadott határozat indokolása rövid, és egyáltalán nem utal azon ténybeli és jogi elemekre, amelyekre a felperes a közigazgatási eljárás során hivatkozott. A felperes szerint a Bizottság magyarázatai nem teszik lehetővé a felek, illetve a bíróság számára annak meghatározását, hogy a Bizottság hogyan alkalmazta a jelen esetben a közösségi versenyjogot.

91 Válaszában a felperes kifejti, hogy a Bizottságnak meg kellett volna magyaráznia azon jogi és ténybeli megfontolásokat, amelyek alapján úgy találta, hogy az állítólagos jogsértések tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt hatása nem volt elegendő, mivel a panaszok elutasításával kapcsolatos mérlegelési jogköre gyakorlásának előfeltétele az ilyen elemzés. A felperes úgy érvel továbbá, hogy a Bizottság nem adott választ azon érvére, mely szerint a sportszervezetek határozatai Olaszország határain túllépnek, és hosszú ideig eltartanak. Végül a Bizottság nem indokolta meg, hogy feladata mennyiben lett volna aránytalan a vitatott helyzethez képest.

92 A Bizottság vitatja a felperes érveit.

93 Az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy egy egyedi határozat indokolásának a címzettet egyrészt olyan helyzetbe kell hoznia, hogy megismerje az adott intézkedés indokolását, hogy így szükség esetén megvédhesse jogait és megvizsgálhassa a határozat megalapozottságát, másrészt pedig lehetővé kell tennie az uniós bíróság számára felülvizsgálati jogkörének gyakorlását (lásd a fenti 67. pontban hivatkozott Au Lys de France kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 96. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

94 E tekintetben, emlékeztetni kell arra, hogy azon határozatok indokolásában, amelyeket a versenyszabályok alkalmazásának biztosítása érdekében hoz, a Bizottság nem köteles állást foglalni minden érvről, amelyet az érdekeltek a kérelmük alátámasztására felhoznak, hanem elegendő, ha leírja azokat a ténybeli és jogi megfontolásokat, amelyek a határozat összefüggéseiben lényegesek (a Törvényszék T-387/94. sz., Asia Motor France és társai kontra Bizottság ügyben 1996. szeptember 18-án hozott ítéletének [EBHT 1996., II-961. o.] 104. pontja, valamint a T-111/96. sz., ITT Promedia kontra Bizottság ügyben 1998. július 17-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-2937. o.] 131. pontja).

95 Először is a felperes azon kifogását illetően, mely szerint a Bizottság magyarázatai nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy ezen intézmény miképpen alkalmazta a közösségi versenyjogot, meg kell jegyezni – amint a fenti 7–9. és 51. pontban már megállapítást nyert –, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban nem nyilatkozott az EK 81. és EK 82. cikk megsértéséről, hanem az ítélkezési gyakorlattal összhangban a panasz elutasítására szorítkozott, miután többek között indokolással ellátva megállapította a piac működése jelentős érintettségének hiányát. A felperes által a megtámadott határozat indokolásának állítólagos hiányára vonatkozóan előadott érvek valójában az EK 81. és EK 82. cikk szóban forgó sportszervezetek általi állítólagos megsértésével kapcsolatos bizottsági állásfoglalás hiányának vitatására irányulnak.

96 A megtámadott határozatból egyértelműen kitűnik, hogy a Bizottság elsődlegesen a felperes jogos érdekének hiánya, és másodlagosan a közösségi érdek hiánya miatt utasította el a panaszt.

97 Különösen a közösségi érdek hiányát illetően a Bizottság részletesen kifejtette az okokat, amelyek alapján azon következtetésre jutott, hogy a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt esetleges hatás nem elegendő, és az állítólagos jogsértések hatásai megszűntek. A felperes azon érvei, amelyek szerint a Bizottság nem vette figyelembe ez irányú érveit, valójában a Bizottság ezzel kapcsolatos megállapításai megalapozottságának vitatására irányulnak.

98 A vizsgálatnak a jogsértés megállapításának valószínűségéhez képest aránytalan voltát illetően meg kell állapítani, hogy a Bizottság egyértelműen és megfelelően alátámasztottan indokolta érvelését a megtámadott határozat 50–56. pontjában.

99 E megfontolások fényében el kell utasítani a felperes első jogalapját mint minden jogi alapot nélkülözőt.

A harmadik, a Bizottság versenypolitika végrehajtására és irányítására vonatkozó feladatának megsértésére alapított jogalapról

100 A felperes többek között úgy érvel a keresetlevél 370–372. pontjában, hogy a Bizottság megsértette a versenypolitika végrehajtására és irányítására vonatkozó általános feladatát, amikor eljárásjogi érvekre hivatkozva próbált kibújni a közösségi versenyjog végrehajtásának biztosításával kapcsolatos fő kötelezettsége alól, és amikor nem vette kellőképpen figyelembe a panaszban előadott ténybeli és jogi elemeket.

101 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság nem köteles a közösségi jog esetleges megsértésének megállapítására irányuló eljárásokat indítani, és a panaszosnak biztosított jogok között nem szerepel olyan, amelynek alapján az állítólagos jogsértés fennállásáról végső határozat meghozatalát várhatja (a Törvényszék T-204/03. sz., Haladjian Frères kontra Bizottság ügyben 2006. szeptember 27-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-3779. o.] 27. pontját).

102 A Bizottságnak azonban figyelmesen meg kell vizsgálnia a panaszos által elé terjesztett ténybeli és jogi elemeket (lásd a Törvényszék fenti 33. pontban hivatkozott Automec kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 79. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, valamint a T-198/98. sz., Micro Leader kontra Bizottság ügyben 1999. december 16-án hozott ítéletének [EBHT 1999., II-3989. o.] 27. pontját).

103 A jelen esetben a felperes és a Bizottság közötti információcserékből kitűnik, hogy a Bizottság alaposan megvizsgálta az egyesület által elé terjesztett ténybeli és jogi elemeket. A felperes nem vitatja azon tényt, miszerint többször is kapcsolatba lépett a Bizottság szervezeti egységeivel, és ez utóbbiak kiegészítő információkéréseket küldtek számára, amelyek többek között a panasz benyújtásához fűződő jogos érdekére vonatkoztak (lásd a fenti 5. pontot). A Bizottság csak a 773/2004 rendelet 7. cikkének (1) bekezdése értelmében küldött levelére az egyesület által válaszul benyújtott pontosításokról és észrevételekről való tudomásszerzést követően utasította el a panaszt (lásd a fenti 6. és 7. pontot).

104 A panaszban szereplő ténybeli és jogi elemeket illetően meg kell jegyezni, hogy a Bizottság a panaszt megfelelőképpen megvizsgálta és nem róható fel számára a versenypolitika végrehajtására és irányítására vonatkozó feladatának megsértése.

105 Végül a felperes azon kifogásai, amelyek szerint a Bizottság érveinek egyikét sem vitatta, illetve vizsgálta, valójában annak vitatására irányulnak, hogy a Bizottság nem foglalt állást a bejelentett magatartásokat illetően.

106 E körülmények között el kell utasítani a felperes harmadik jogalapját mint nyilvánvalóan minden jogi alapot nélkülözőt.

Az ötödik, az EK 81. és EK 82. cikk megsértésére alapított jogalapról

107 Amint a fenti 22. pontban megállapítást nyert, a keresetlevél tartalmaz az EK 81. és EK 82. cikk megsértésére vonatkozóan egy igen részletes „jogi” részt, amely lényegében a panaszban, valamint az egyesületnek a Bizottság 2008. augusztus 29-i levelére benyújtott válaszában – a bejelentett intézkedésekkel szemben – kifejtett érveket ismétli meg.

108 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban nem határozott az EK 81. és EK 82. cikknek a szóban forgó sportszervezetek által történt állítólagos megsértéséről, csupán a panasz elutasítására szorítkozott, azon indokkal, hogy egyfelől a felperesnek nem állt fent jogos érdeke (lásd a fenti 8. pontot), és másfelől nem állt fent a vizsgálat lefolytatásához megfelelő közösségi érdek (lásd a fenti 9. pontot). A felperes által az EK 81. és EK 82. cikk megsértésére alapított érvek tehát hatástalanok (lásd ebben az értelemben a fenti 67. pontban hivatkozott Au Lys de France kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 104. pontját).

109 Ugyanakkor, amint a fenti 42. pontban megállapítást nyert, nem zárható ki, hogy a felperes által előterjesztett érvek a Bizottság azon megállapításának vitatására is irányulnak, mely szerint a szükséges vizsgálat terjedelme aránytalan lett volna az EK 81. és EK 82. cikk megsértése megállapításának csekély valószínűségéhez mérten (a megtámadott határozat 50–56. pontja).

110 A felperes érveinek vizsgálatára ugyanakkor már nincs szükség, mivel – amint a fenti 86. és 87. pontban megállapítást nyert – a Bizottság jogosan utasíthatta el a panaszt a közös piac működése jelentős érintettségének hiányában (a megtámadott határozat 41–49. pontja).

111 Ennélfogva az ötödik jogalap tehát semmiképpen sem indokolhatja a megtámadott határozat megsemmisítését.

112 A fentiekre tekintettel a keresetet teljes egészében el kell utasítani, mivel a felperes által előterjesztett jogalapok lényegében részben hatástalanok, részben nyilvánvalóan elfogadhatatlanok, és részben nyilvánvalóan minden jogi alapot nélkülözők.

A költségekről

113 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

114 Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának harmadik bekezdése alapján a Törvényszék elrendelheti, hogy a beavatkozó maga viselje saját költségeit.

115 Mivel a felperes pervesztes lett, saját költségei mellett a Bizottság költségeinek viselésére is kötelezni kell, utóbbi kérelmének megfelelően.

116 Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának harmadik bekezdése alapján a beavatkozó maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék az Associazione „Giùlemanidallajuve”-t kötelezi a saját költségei és az Európai Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.

3) A Fédération internationale de football association (FIFA) maga viseli saját költségeit.

Luxembourg, 2012. március 19.

E. Coulon
hivatalvezető

I. Pelikánová
elnök

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei . . . 2

Az eljárás és a felek kérelmei . . . 3

A jogkérdésről . . . 4

1. A felperesnek a Bizottság utasítására irányuló kérelmeiről . . . 4

2. A megsemmisítés iránti kérelmekről . . . 4

A negyedik, a közösségi érdek fogalmának megsértésére alapított jogalapról . . . 6

Az ügy nemzetközi jelentőségéről . . . 7

Az állítólagos korlátozások hatásainak megszűnéséről . . . 9

A nemzeti bíróságokhoz való fordulás lehetőségéről . . . 10

Az ügy korlátozott gazdasági jelentőségéről . . . 11

Az első, az indokolási kötelezettség megsértésére vonatozó jogalapról . . . 12

A harmadik, a Bizottság versenypolitika végrehajtására és irányítására vonatkozó feladatának megsértésére alapított jogalapról . . . 13

Az ötödik, az EK 81. és EK 82. cikk megsértésére alapított jogalapról . . . 14

A költségekről . . . 15